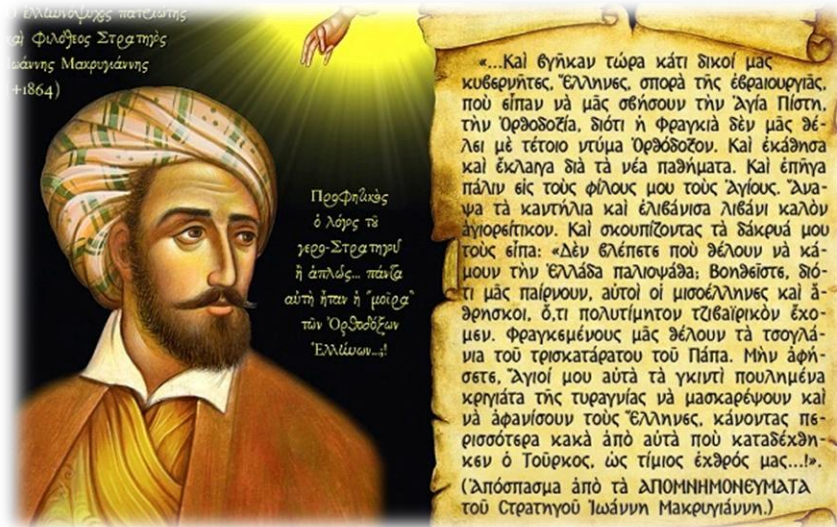


« Δὲν βλέπετε πού θέλουν νὰ κάμουν τὴν Ἑλλάδα παλιοψάθα; »

Στρατηγὸς Μακρυγιάννης



Ὁ λόγος τοῦ Στρατηγῷ Μακρυγιάννη πάντα διαχρονικὸς.

Ἀπὸ τότε φώναζε γιὰ τὸν ἐκ Δυσμῶν κίνδυνον τῶν φραγκολατίνων!

«Μὴν ἀφήσετε, Ἅγιοί μου αὐτὰ τὰ γκιντὶ πουλημένα κρηγιὰτα τῆς τυραγνίας νὰ μασκαρέψουν καὶ νὰ ἀφανίσουν τοὺς Ἕλληνες».

Τότε, ἐκεῖ πού καθόμουν εἰς τὸ περιβόλι μου καὶ ἔτρωγα ψωμί, πονώντας ἀπὸ τὶς πληγές, ὅπου ἔλαβα εἰς τὸν ἀγῶνα καὶ περισσότερο πονώντας διὰ τὶς μέσα πληγές ὅπου δέχομαι διὰ τὰ σημερινὰ δεινὰ τῆς Πατρίδος, ἦλθαν δύο ἐπιτήδειοι, ἄνθρωποι τῶν γραμμάτων, μισομαθεῖς καὶ ἄθρησκοὶ, καὶ μοῦ ξηγῶνται ἔτσι: «Πουλᾶς Ἑλλάδα, Μακρυγιάννη».

Ἐγώ, στὴν ἄθλια κατάστασίν μου, τοὺς λέγω: «Ἀδελφοί, μὲ ἀδικεῖτε. Ἑλλάδα δὲν πουλάω, νοικοκυραῖγοι μου. Τέτοιον ἀγαθὸν πολυτίμητον δὲν ἔχω εἰς τὴνπραμάτειάν μου. Μὰ καὶ νὰ τὸ 'χα, δὲν τὸ 'δυνα κανενός. Κί' ἂν πουλιέται Ἑλλάδα, δὲν ἀγοράζεται σήμερις, διότι κάνατε τὸν κόσμον ἐσεῖς λογιώτατοι, νὰ μὴν θέλει νὰ ἀγοράσει κάτι τέτοιο».

Ἐφυγαν αὐτοί. Κί' ἔκατσα σὲ μίαν πέτραν μόνος καὶ ἔκλαιγα. Μισὸς ἄνθρωπος καταστάθηκα ἀπὸ τὸ ντουφέκι τοῦ Τούρκου, τσακίστηκα εἰς τὶς περιστάσεις τοῦ ἀγῶνα καὶ κυνηγιέμαι καὶ σήμερον. Κυνηγιῶνται καὶ ἄλλοι ἀγωνιστὲς πολὺ καλύτεροί μου, διότι ἐγὼ εἶμαι ὁ τελευταῖος καὶ ὁ χειρότερος. Καὶ οἱ πιὸ καλύτεροι ὄλων ἀφανίστηκαν.

Αὐτοὶ ποὺ θυσίασαν ἀρετὴ καὶ πατριωτισμόν, γιὰ νὰ εἰπωθεῖ ἐλεύτερη ἢ Ἑλλάδα κί' ἐχάθησαν φαμελιές ὀλωσδιόλου, εἶπαν νὰ ζητήσουν ἕνα ἀποδειχτικὸν ποὺ νὰ λέγει ὅτι ἔτρεξαν κί' αὐτοὶ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Πατρίδος καὶ Τοῦρκο δὲν ἄφηκαν ἀντουφέκιγο.

Πῆγε νὰ' νεργήσει ἡ Κυβέρνηση καὶ βγῆκαν κάτι τσασίτες καὶ σπιγοῦνοι, ποὺ δουλεύουν μίσος καὶ ἰδιοτέλεια, καὶ εἶπαν «ὄχι». Καὶ εἶπαν καὶ βρισιές παλιές διὰ τοὺς ἀγωνιστές. Γιὰ νὰ μὴν πάρουν τὸ ἀποδειχτικόν, ἕνα χαρτί ποὺ δὲν κάνει τίποτες γρόσια.

Πατρίδα νὰ θυμᾶσαι ἐσὺ αὐτοὺς ὅπου, διὰ τὴν τιμὴν καὶ τὴν λευτερίαν σου, δὲν λογαρίασαν θάνατο καὶ βάσανα. Κί' ἂν ἐσὺ τοὺς λησμονήσεις, θὰ τοὺς θυμηθοῦν οἱ πέτρες καὶ τὰ χώματα, ὅπου ἔχυσαν αἵματα καὶ δάκρυα.

Θεέ, συχώρεσε τοὺς παντίδους, ποὺ θέλουν νὰ μᾶς πάρουν τὸν ἀγέρα ποὺ ἀναπνέομεν καὶ τὴν τιμὴν ποὺ μὲ ντουφέκι καὶ γιαταγάνι πήραμε. Ἐμεῖς τὸ χρέος, τὸ κατὰ δύναμιν, ἐπράξαμεν. Καὶ αὐτοὶ βγῆκαν σήμερον νὰ προκόψουν τὴν Πατρίδα. Μας γέμισαν φατρία καὶ διχόνοιαν. Καὶ τὴν Πατρίδα δὲν τὴν θέλουν Μητέρα κοινή. Ἀμορόζα εἰς τὰ κρεβάτια τοὺς τὴν θέλουν. Γι' αὐτὸ περνοῦν καὶ ρεθίζουν τὸν κόσμον μὲ τέχνες καὶ καμώματα.

Καὶ καζαντίσαν αὐτοὶ πουγγιὰ καὶ ἀγαθὰ καὶ ἀφήκαν τοὺς ἀγωνιστές, τὶς χῆρες καὶ τὰ ὀρφανὰ εἰς τὴν ἄκρην. Αὐτοὶ εἶναι οἱ ἀνθρώπινοι λύκοι, ποὺ φέραν δυστυχήματα καὶ κίντυνον εἰς τὸν τόπον. **Ἄς ὄψονται.**

Τότε ποὺ ἡ Τουρκιὰ ἐκατέβαινε ἀπὸ τὰ ντερβένια καὶ ὀλίγοι ἔτρεχαν μὲ ὀλίγα ντουφέκια, μὲ τριχιές δεμένα, νὰ πολεμήσουν, θέλοντας λευτερίαν ἢ θάνατον, οἱ φρόνιμοι ἀσφάλιζαν τὶς φαμελιές τοὺς εἰς τὰ νησιὰ κί' αὐτοὶ τρέχαν εἰς ρεματιές καὶ βουνά, μὴ βλέποντας ποτὲ Τούρκου πρόσωπον. Κί' ὅταν ἀκοῦγαν τὰ ντισμπάρκα τῶν Τούρκων, τρέχαν μακρύτερα. Τώρα θέλουν δικὴν τοὺς τὴν Πατρίδα καὶ κυνηγοῦν τοὺς ἀγωνιστές.

Ἐγίναμε θηρία ποὺ θέλουν κριγιάτα (κρέατα) ἀνθρώπινα νὰ χορτάσουν. Καὶ χωρίζουν τὸν κόσμον σὲ πατριῶτες καὶ ἀντιπατριῶτες. Αὐτοὶ γίναν οἱ σημαντικοὶ τῆς Πατρίδος καὶ οἱ ἄλλοι νὰ χαθοῦν. Δὲν ξηγιῶνται γλυκότερα νὰ φυλάξωμεν Πατρίδα καὶ νὰ δοῦμεν λευτερίαν πραγματικήν. **Ρωμαίγικον δὲν φτιάχνεται χωρὶς οὔλλοι νὰ θυσιάσουν ἀρετὴν καὶ πατριωτισμόν.** Καὶ χωρὶς νὰ πάψει ἡ μέσα, ἡ δικὴ μας τυραγνία.

Καί βγήκαν τώρα κάτι δικοί μας κυβερνήτες, Ἕλληνες, σπορά τῆς ἑβραϊουργιάς, πού εἶπαν νά μᾶς σβήσουν τήν Ἁγία Πίστη, τήν Ὁρθοδοξία, διότι ἡ Φραγκιά δέν μᾶς θέλει μέ τέτοιο ντύμα Ὁρθόδοξον. Καί ἐκάθησα καί ἔκλαιγα διὰ τὰ νέα παθήματα. Καί ἐπῆγα πάλιν εἰς τοὺς φίλους μου τοὺς Ἁγίους. Ἐναψα τὰ καντήλια καί ἐλιβάνισα λιβάνιν καλὸν ἀγιορείτικον.

Καί σκουπίζοντας τὰ δάκρυά μου τοὺς εἶπα:

«Δέν βλέπετε ποῦ θέλουν νά κάμουν τήν Ἑλλάδα παλιοψάθα; Βοηθεῖστε, διότι μᾶς παίρνουν, αὐτοὶ οἱ μισοἕλληνες καί ἄθρησκοι, ὅ,τι πολυτίμητον τζιβαῖρικὸν ἔχομεν. Φραγκεμένους μᾶς θέλουν τὰ τσογλάνια τοῦ τρισκατάρατου τοῦ Πάπα. **Μὴν ἀφήσετε, Ἁγιοί μου αὐτὰ τὰ γκιντὶ πουλημένα κριγιάτα τῆς τυραγνίας νά μασκαρέψουν καί νά ἀφανίσουν τοὺς Ἕλληνες, κάνοντας περισσότερα κακὰ ἀπὸ αὐτὰ πού καταδέχθηκεν ὁ Τοῦρκος ὡς τίμιος ἐχθρὸς μας».**

Ἐνας δικός μου ἀγωνιστὴς μοῦ ἔφερε καί μοῦ διαβασεν ἓνα παλαιὸν χαρτί, ποῦ ἔγραψεν ὁ κοντομερίτης μου Ἁγιος παπάς, ὁ Κοσμάς ὁ Αἰτωλός. Τὸν ἐκρέμασαν εἰς ἓνα δέντρον Τοῦρκοι καί Ἑβραῖοι, διότι ἔτρεχεν ὁ εὐλογημένος παντοῦ καί ἐδίδασκεν **Ἑλλάδα, Ὁρθοδοξία καὶ Γράμματα.**

Ἐγραφεν ὁ μακάριος ἐκεῖνος ὅτι:

«Ἐνας ἄνθρωπος νά μὲ ὑβρίσει, νά φονεύσει τὸν πατέρα μου, τὴν μητέρα μου, τὸν ἀδελφόν μου καί ὕστερα τὸ μάτι νά μοῦ βγάλει, ἔχω χρέος σὰν χριστιανὸς νά τὸν συγχωρήσω. Τὸ νά ὑβρίσει τὸν Χριστόν μου καί τὴν Παναγία μου, δέν θέλω νά τὸν βλέπω»